

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
PREKRŠAJNOG ZAKONA**

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA PREKRŠAJNOG ZAKONA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga zakona sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. podstavka 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 - pročišćeni tekst i 5/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Ocjena stanja

Prekršajni zakon (Narodne novine, broj 107/07) donesen je 10. listopada 2007. godine, a stupio je na snagu 1. siječnja 2008. godine. Zakon je izmijenjen i dopunjen dva puta u 2013. godini, i to Zakonom o izmjenama i dopunama Prekršajnog zakona (Narodne novine, broj 39/13), koji je stupio na snagu 1. lipnja 2013. godine i Zakonom o izmjenama i dopunama Prekršajnog zakona (Narodne novine, broj 157/13), koji je stupio na snagu 1. siječnja 2014. godine.

Treće izmjene i dopune Prekršajnog zakona (Narodne novine, broj 110/15) stupile su na snagu 21. listopada 2015. godine, a bile su inicirane i provedene zbog određenih pravno obvezujućih akata Europske unije koje su posebni zakoni morali prenijeti u domaće zakonodavstvo, a zahtijevali su proširenje zakonodavnog okvira prekršajnog prava. To proširenje odnosilo se na omogućavanje propisivanja (i izricanja) većeg raspona i viših iznosa te različitih načina izračuna (određenja) novčanih kazni, omogućavanje propisivanja (i izricanja) zaštitnih mjera zabrane obavljanja poslova ili djelatnosti u duljem trajanju, pa čak i trajno, i omogućavanja određenim ovlaštenim tužiteljima da javno objavljuju sudske odluke o prekršajima (pa i nepravomoćne) na vlastitim mrežnim stranicama.

Posebni zakoni koji su prenosili takve pravno obvezujuće akte Europske unije u domaće zakonodavstvo spadali su u nadležnost relativno novijih subjekata u pravnom sustavu Republike Hrvatske, tzv. neovisnih regulatornih agencija odnosno pravnih osoba s javnim ovlastima kojima je posebnim zakonom utvrđen status neovisnog regulatora.

Tako je Prekršajni zakon stvorio okvir u kojemu je za određenu vrstu prekršaja i prekršaja za koje je ovlašten tužitelj pravnih osoba s javnim ovlastima kojima je posebnim zakonom utvrđen status neovisnog regulatora moguće propisati i izreći novčanu kaznu u postotku od 1% do 10% od ukupnog prihoda osuđene osobe ostvarenog u godini počinjenja prekršaja ili u omjeru prema prekršajem ostvarene imovinske koristi ili spriječenog gubitka, ako bi taj iznos bio veći od maksimuma propisane kazne (omjeri su određivani do visine dvostruko utvrđenog iznosa ostvarene koristi odnosno spriječenog gubitka), a za fizičku osobu je moguće propisati i izreći (do tada nezamislivu) novčanu kaznu od 40.000.000,00 kuna.

Sve to je učinjeno sukladno pravno obvezujućim aktima Europske unije koji su u to vrijeme stupili ili stupali na snagu ili su bili poznati da im predstoji prenošenje u domaće pravo, s očekivanjem da će se i budući slični akti kretati unutar takvog zakonodavnog okvira.

Međutim, u međuvremenu nastaju novi pravno obvezujući akti Europske unije koji u izvjesnoj mjeri prelaze ili odstupaju od gore opisanog zakonodavnog okvira, a osim toga, zakoni koji ih prenose u domaće pravo nisu u nadležnosti samo pravnih osoba s javnim ovlastima kojima je posebnim zakonom utvrđen status neovisnog regulatora, nego i tijela državne uprave i vlasti, Ministarstva financija - Financijskog inspektorata, Ureda za sprječavanje pranja novca, Porezne uprave, Carinske uprave i Hrvatske narodne banke.

Skorašnji takav slučaj je tzv. Četvrta Direktiva - Direktiva 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprječavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ, o sankcijama za čije prenošenje u domaće zakonodavstvo je određen rok do 26. lipnja 2017. godine.

Osnovna pitanja koja se trebaju urediti zakonom

Osnovno pitanje koje se namjerava riješiti je uklanjanje razlika između gore opisanog zakonodavnog okvira Prekršajnog zakona i navedene tzv. Četvrte Direktive (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015., kao i uklanjanje takvih razlika prema svakoj sličnoj budućoj direktivi ili drugom pravno obvezujućem aktu Europske unije u pogledu određenja/propisivanja visine i raspona te načina izračuna novčane kazne za određenu vrstu prekršaja te određenja vrste i trajanja zaštitnih mjera i pravila o objavama prekršajnopравnih odluka za određenu vrstu prekršaja na mrežnim stranicama ovlaštenih tužitelja.

Stoga se predlaže izmjena članka 33. ("Novčana kazna") na način da se u stavku 10. toga članka omogućava da se za prekršaje, za koje je pravno obvezujućim aktom Europske unije određen raspon novčane kazne ili opći minimum ili opći maksimum novčane kazne ili način izračuna novčane kazne, posebnim zakonom za počinitelja prekršaja može propisati i izreći novčana kazna u iznosu za koji ne vrijede opća ograničenja iz stavaka 1. do 9. članka 33. Prekršajnog zakona. Važeća odredba članka 33.a o iznosima i načinu izračuna novčane kazne ne može paralelno egzistirati s izmijenjenim člankom 33. te se stoga kao preuska briše. Ostale izmjene i dopune su *mutatis mutandis* povezane, odnosno nužne zbog izmjene odredbe članka 33. i brisanja članka 33.a.

Posljedice koje će donošenjem zakona proisteći

S obzirom na veći broj mogućih varijanti i kombinacija određenja visine ili načina izračuna visine novčane kazne, bilo koji i bilo kakav statično postavljeni zakonodavni okvir u tom pogledu nije jamstvo da bi bio dovoljan da obuhvati zahtjeve nekog budućeg pravno obvezujućeg akta Europske unije, pa bi u svakom takvom slučaju bili primorani mijenjati Prekršajni zakon. Naime, domaći zakonodavni okvir nije brana niti prepreka drugačijim rješenjima iz europske pravne stečevine, jer je Republika Hrvatska kao i druge punopravne države članice Europske unije dužna u svoje domaće pravo prenijeti pravno obvezujući akt Europske unije, pa bi u svakom takvom slučaju ionako bili primorani mijenjati Prekršajni zakon.

Prema članku 288. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, pravni akti Europske unije su uredbe, direktive, odluke, preporuke i mišljenja, od kojih samo preporuke i mišljenja nemaju karakter pravno obvezujućih akata.

Stoga se predlaže takvo fleksibilno zakonodavno rješenje koje će omogućiti posebnim zakonima nesmetano prenošenje pravno obvezujućih akata Europske unije uz istodobno preveniranje zakonodavne nužnosti stalnih ili čestih izmjena Prekršajnog zakona.

III. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga zakona nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA PREKRŠAJNOG ZAKONA

Članak 1.

U Prekršajnom zakonu (Narodne novine, br. 107/07, 39/13, 157/13 i 110/15), u članku 33. stavku 7. riječi: "rada i zapošljavanja na crno" zamjenjuju se riječima: "neregistriranog rada i zapošljavanja".

Stavak 9. mijenja se i glasi:

"(9) Uz naznaku posebnog minimuma i maksimuma postotka novčane kazne, propisom o prekršaju može se za najteže prekršaje iz stavka 7. ovoga članka propisati i izreći novčana kazna u postotku od 1% do 10% prema povrijeđenoj zaštićenoj vrijednosti ili u postotku od 1% do 10% ukupnog prihoda počinitelja prekršaja ostvarenog u godini počinjenja prekršaja, a koji je utvrđen službenim financijskim izvješćima za tu godinu, a ako izvješća za tu godinu nema, uzet će se posljednje dostupno službeno godišnje financijsko izvješće. U tim slučajevima ne vrijede ograničenja o maksimumu novčane kazne iz stavaka 1. do 8. ovoga članka, ni prigodom utvrđivanja kazne ni prigodom izricanja ukupne novčane kazne."

Iza stavka 9. dodaje se novi stavak 10. koji glasi:

"(10) Za prekršaje za koje je pravno obvezujućim aktom Europske unije određen raspon novčane kazne ili opći minimum ili opći maksimum novčane kazne ili način izračuna novčane kazne, zakonom se za počinitelja prekršaja može propisati i izreći novčana kazna u iznosu za koji ne vrijede ograničenja iz stavaka 1. do 9. ovoga članka."

Dosadašnji stavci 10. i 11. postaju stavci 11. i 12.

Članak 2.

Članak 33.a briše se.

Članak 3.

U članku 37. stavku 3. točki 3. riječi: "i člankom 33.a" brišu se.

Članak 4.

U članku 54. stavak 7. mijenja se i glasi:

"(7) Iznimno, okrivljeniku odgovornoj osobi u pravnoj osobi za prekršaj iz članka 33. stavka 10. ovoga Zakona, sud može izreći trajno zaštitnu mjeru iz stavka 1. ovoga članka."

Članak 5.

U članku 55. stavak 5. mijenja se i glasi:

"(5) Iznimno, okrivljenoj pravnoj osobi za prekršaj iz članka 33. stavka 10. ovoga Zakona, sud može izreći trajno zaštitnu mjeru iz stavka 1. ovoga članka."

Članak 6.

U članku 184. stavku 5. iza riječi: "tužitelj" dodaju se riječi: "za prekršaj iz članka 33. stavka 10. ovoga Zakona i ovlašteni tužitelj".

Članak 7.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

OBRAZLOŽENJE

Uz članak 1.

Ovom odredbom se u članku 33. stavku 7. zamjenjuje neprikladan izričaj "rad na crno" sukladno europskim propisima koji se bave materijom neregistriranog rada i zapošljavanja. Dopuna stavka 9. omogućit će propisivanje i izricanje novčane kazne u postotku i od zaštićene vrijednosti, a najvažnija promjena je u dodanom stavku 10. Tom se odredbom ustanovljuje fleksibilan zakonodavni okvir za novčane kazne u slučajevima transpozicije pravno obvezujućih akata Europske unije. Tako, osim točno određenih iznosa novčane kazne, način izračuna novčane kazne može biti kao novčana kazna u točno određenom iznosu prema postotku (npr. 5%) od ukupnog prihoda osuđene osobe ostvarenog u godini počinjenja prekršaja, ili novčana kazna u rasponu postotaka (npr. od 1% do 10%) od ukupnog prihoda osuđene osobe ostvarenog u godini počinjenja prekršaja ili novčana kazna može biti određena u maksimumu i za pravnu i za fizičku osobu npr. kao "najviša kazna od najmanje 5.000.000 eura", naravno izražena u nacionalnoj valuti, a može biti izračunata i na neki drugi način koji bi se razlikovao u npr. postocima od ukupnog prihoda ili postocima od neke druge vrste primitaka ili imovine osuđenika ili bi se razlikovao u pogledu višekratnika omjera ostvarene imovinske koristi ili spriječenog gubitka ili na bilo koji drugi način koji bi zahtijevao neki budući pravno obvezujući akt Europske unije. Sintagma "počinitelj prekršaja" znači da se ova odredba primjenjuje kako na pravnu tako i na fizičku osobu, neovisno da li se radi o fizičkoj osobi koja se bavi nekom gospodarskom djelatnošću (članak 33 stavak 2. Prekršajnog zakona) ili fizičkoj osobi koja se ne bavi gospodarskom djelatnošću (članak 33. stavak 3. Prekršajnog zakona).

Uz članak 2.

Sadržaj odredbi članka 33.a važećeg Prekršajnog zakona obuhvaćen je odredbom članka 1. ovoga Zakona. Osim toga, odredba članka 1. ovoga Zakona je šira pa odredba članka 33.a više ne smije egzistirati i stoga ju je potrebno brisati.

Uz članak 3.

Ova odredba je nužna posljedica odredbe članka 2. ovoga Zakona odnosno brisanja članka 33.a važećeg Prekršajnog zakona.

Uz članke 4. i 5.

S obzirom na odredbu članka 1. ovoga Zakona, potrebno je odgovarajuće izmijeniti pozivanje na odredbe koje omogućavaju propisivanje i izricanje zaštitne mjere zabrane obavljanja određenih dužnosti ili djelatnosti fizičkoj osobi odnosno određenih djelatnosti ili poslova pravnoj osobi u trajanju kako to traže određeni pravno obvezujući akti Europske unije.

Uz članak 6.

Ova odredba otvara mogućnost posebnim zakonima da propišu, sukladno pravno obvezujućim aktima Europske unije, ovlast tijelima državne uprave i drugim ovlaštenim tužiteljima (a ne samo pravnim osobama s javnim ovlastima kojima je posebnim zakonom utvrđen status

neovisnog regulatora) da javno, na svojim mrežnim stranicama, objavljuju prekršajnopravne odluke o prekršajima iz članka 1. ovoga Zakona. Dakle, ova je odredba nužna posljedica odredbe članka 1. ovoga Zakona odnosno izmjene članka 33. stavka 10. važećeg Zakona.

Uz članak 7.

Ovaj članak propisuje stupanje Zakona na snagu.

**TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA
KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU**

Članak 33.

(1) Za prekršaj propisan zakonom, za počinitelja prekršaja pravnu osobu ne može biti propisana ni izrečena novčana kazna u iznosu manjem od 2000,00 kuna ni većem od 1.000.000,00 kuna.

(2) Za prekršaj propisan zakonom, za počinitelja prekršaja fizičku osobu obrtnika i osobu koja obavlja drugu samostalnu djelatnost koji je počinila u vezi s obavljanjem njezina obrta ili samostalne djelatnosti ne može biti propisana ni izrečena novčana kazna u iznosu manjem od 1000,00 kuna ni većem od 500.000,00 kuna.

(3) Za prekršaj propisan zakonom, za počinitelja prekršaja fizičku osobu ne može biti propisana ni izrečena novčana kazna u iznosu manjem od 100,00 kuna ni većem od 50.000,00 kuna.

(4) Za prekršaj propisan odlukom jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, za počinitelja prekršaja pravnu osobu ne može biti propisana ni izrečena novčana kazna u iznosu manjem od 500,00 kuna ni većem od 10.000,00 kuna.

(5) Za prekršaj propisan odlukom jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, za počinitelja prekršaja fizičku osobu obrtnika i osobu koja obavlja drugu samostalnu djelatnost koji je počinila u vezi obavljanja njezina obrta ili druge samostalne djelatnosti ne može biti propisana ni izrečena novčana kazna u iznosu manjem od 300,00 kuna ni većem od 5.000,00 kuna.

(6) Za prekršaj propisan odlukom jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, za počinitelja prekršaja fizičku osobu ne može biti propisana ni izrečena novčana kazna u iznosu manjem od 100,00 kuna ni većem od 2.000,00 kuna.

(7) Za najteže prekršaje propisane zakonom u području ugrožavanja prirodnih bogatstava, okoliša i očuvanja prirode, sigurnosti i zdravlja na radu, rada i zapošljavanja na crno, socijalne sigurnosti, poreza, carine i financija, telekomunikacija (elektroničkih komunikacija), ugrožavanja tržišnog natjecanja, državnih robnih pričuva, biološke raznolikosti te unošenja u okoliš i stavljanja na tržište genetski modificiranih organizama ili proizvoda od njih te u području graditeljstva neispunjavanje bitnih zahtjeva za građevinu može se propisati i izreći novčana kazna u visini najviše do dvostrukih općih maksimuma propisanih stavcima 1. do 3. ovoga članka, a za prekršaj u području ugrožavanja prirodnih bogatstava, okoliša i očuvanja prirode iznimno je moguće propisati i izreći novčanu kaznu do 1.000.000,00 kuna okrivljeniku fizičkoj osobi.

(8) Za prekršaj iz koristoljublja kojim je ostvarena imovinska korist počinitelj se može strože kazniti, najviše do dvostruko propisane kazne za taj prekršaj.

(9) Posebnim zakonom može se poduzetniku za najteže prekršaje iz stavka 7. ovoga članka propisati i izreći novčana kazna u postotku 1% do 10% njegovog ukupnog prihoda, ostvarenog u godini počinjenja prekršaja, a koji je utvrđen službenim financijskim izvješćima za tu godinu. Ako izvješća za tu godinu nema, za osnovicu izricanja kazne uzet će se posljednja dostupna službena godišnja financijska izvješća. Posebnim zakonom može se propisati što čini ukupan prihod poduzetnika.

(10) Rok za plaćanje novčane kazne određuje sud u samoj presudi vodeći računa o visini novčane kazne. Rok ne može biti kraći od osam dana ni dulji od tri mjeseca, a u opravdanim slučajevima (ovisno o visini novčane kazne i imovinskim prilikama okrivljenika) sud može odrediti obročnu otplatu novčane kazne u vremenu do šest mjeseci, osim ako propisom o prekršaju za to nije određen dulji rok. Ako se radi o okrivljeniku iz članka 136. stavka 1. ovoga Zakona, rok plaćanja izrečene novčane kazne se može odrediti odmah.

(11) Opći minimumi novčane kazne propisani ovim člankom primjenjuju se i prilikom utvrđivanja novčane kazne za prekršaje u stjecađu.

Članak 33.a

(1) Kada je utvrđeno u postupku da je poduzetnik prekršajem iz članka 33. stavka 7. ovoga Zakona ostvario korist ili spriječio gubitak, može mu se izreći novčana kazna u visini dvostruko utvrđenog iznosa ostvarene koristi odnosno spriječenog iznosa gubitka, ako je taj iznos veći od propisanog maksimuma kazne u postotku, prema članku 33. stavku 9. ovoga Zakona. Kod utvrđivanja pojedinačne kazne i kod izricanja ukupne kazne prema ovom stavku, ne vrijede ograničenja o tome iz članka 33. stavaka 1. do 6. ovoga Zakona.

(2) Iznimno, za prekršaj iz članka 33. stavka 7. ovoga Zakona za koji je ovlašteni tužitelj pravna osoba s javnim ovlastima kojoj je posebnim zakonom utvrđen status neovisnog regulatora, za odgovornu osobu u pravnoj osobi i/ili za drugu fizičku osobu može se propisati i izreći novčana kazna do 40.000.000,00 kuna. Kada je u postupku utvrđeno da je okrivljena odgovorna osoba u pravnoj osobi i/ili druga fizička osoba počinjenim prekršajem za sebe ostvarila korist ili spriječila gubitak, može joj se izreći novčana kazna u visini dvostruko utvrđenog iznosa ostvarene koristi odnosno spriječenog iznosa gubitka, ako je taj iznos veći od maksimuma propisane kazne. Kod utvrđivanja pojedinačne kazne i kod izricanja ukupne kazne prema ovom članku, ne vrijede ograničenja o tome iz članka 33. stavaka 1. do 6. ovoga Zakona.

(3) U smislu ovoga Zakona poduzetnik je svaka pravna ili fizička osoba koja se bavi gospodarskom djelatnošću, bez obzira na pravni status i način na koji se financira.

Članak 37.

(1) Sud može izreći kaznu blažu od propisane za određeni prekršaj kad to ovaj Zakon izričito propisuje.

(2) Blažu kaznu od propisane za određeni prekršaj sud može izreći i kad postoje naročite olakotne okolnosti, osobito ako se počinitelj pomirio s oštećenikom, ako mu je u potpunosti ili većim dijelom naknadio štetu prouzročenu prekršajem, a svrha kažnjavanja može se postići i takvom blažom kaznom.

(3) Sud može ublažiti kaznu sukladno stavcima 1. i 2. ovoga članka u sljedećim granicama:

1. ako je za prekršaj propisana novčana kazna do 40.000,00 kuna ili u točno određenom iznosu do 40.000,00 kuna ili u minimumu do 10.000,00 kuna, kazna se može ublažiti do općeg zakonskog minimuma kazne propisanog ovim Zakonom, za odgovarajuću vrstu okrivljenika (članak 33. ovoga Zakona),

2. ako je za prekršaj propisan minimum iznad 10.000,00 kuna ili u točno određenom iznosu novčane kazne iznad 40.000,00 kuna, kazna se može ublažiti do četverostrukog iznosa općeg zakonskog minimuma kazne propisanog ovim Zakonom, za odgovarajuću vrstu okrivljenika (članak 33. ovoga Zakona),

3. kada je novčana kazna propisana u skladu s člankom 33. stavkom 9. i člankom 33.a ovoga Zakona, ista se može ublažiti do polovice utvrđenog iznosa novčane kazne prema propisanom posebnom minimumu novčane kazne,

4. ako je za prekršaj propisana kazna zatvora, kazna se može ublažiti do općeg zakonskog minimuma kazne zatvora propisanog ovim Zakonom.

(4) Blažu kaznu od propisane za određeni prekršaj sud može izreći i kada su se ovlašteni tužitelj i okrivljenik o tome sporazumjeli, ukoliko je takva kazna u granicama odredbi ovoga Zakona o ublažavanju kazne.

Članak 54.

(1) Zaštitnu mjeru zabrane potpunog ili djelomičnog obavljanja određene dužnosti ili djelatnosti u trajanju od jednog mjeseca do jedne godine sud može izreći okrivljeniku koji je prekršaj počinio u obavljanju dužnosti ili djelatnosti ako postoji opasnost da će zlouporabom te dužnosti ili djelatnosti ponovno počiniti prekršaj.

(2) Vrijeme provedeno u izvršavanju kazne zatvora, rada za opće dobro ili zatvora određenog u zamjenu za neplaćenu novčanu kaznu ne uračunava se u vrijeme trajanja ove mjere.

(3) Za vrijeme zabrane iz stavka 1. ovoga članka osuđenik se ne smije baviti određenom dužnosti ili djelatnosti samostalno, za drugu osobu, u pravnoj osobi, ni u ime druge osobe, niti smije ovlastiti drugu osobu da se bavi tom dužnošću ili djelatnošću u njegovo ime i po njegovim uputama.

(4) Ako počinitelj ne postupi prema zabrani obavljanja određene dužnosti ili djelatnosti kad je izrečena uz uvjetnu osudu može se postupiti prema članku 46. stavku 4. ovoga Zakona.

(5) Sud će o pravomoćno izrečenoj mjeri obavijestiti tijelo nadležno za vođenje upisnika osoba koje obavljaju određene dužnosti ili djelatnosti.

(6) Zaštitna mjera iz stavka 1. ovog članka ne može se izreći maloljetniku.

(7) Iznimno, okrivljeniku odgovornoj osobi u pravnoj osobi za prekršaj iz članka 33. stavka 7. ovoga Zakona, za koji je ovlašteni tužitelj pravna osoba s javnim ovlastima kojoj je posebnim zakonom utvrđen status neovisnog regulatora, sud može izreći trajno zaštitnu mjeru iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 55.

- (1) Zaštitnu mjeru zabrane potpunog ili djelomičnog obavljanja određene djelatnosti ili poslova u trajanju od tri mjeseca do jedne godine sud može izreći okrivljenoj pravnoj osobi koja je prekršaj počinila u obavljanju djelatnosti ili poslova ako postoji opasnost da će obavljanjem tih djelatnosti ili poslova ponovno počiniti prekršaj.
- (2) Sud će o pravomoćno izrečenoj mjeri obavijestiti nadležni sud kod kojeg je pravna osoba upisana u sudski registar.
- (3) Zabrana obavljanja određenih djelatnosti ili poslova ne može se izreći jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave i političkim strankama.
- (4) Na mjeru zabrane obavljanja određenih djelatnosti ili poslova na odgovarajući se način primjenjuje članak 54. stavak 3. ovoga Zakona.
- (5) Iznimno, okrivljenoj pravnoj osobi za prekršaj iz članka 33. stavka 7. ovoga Zakona, za koji je ovlašten tužitelj pravna osoba s javnim ovlastima kojoj je posebnim zakonom utvrđen status neovisnog regulatora, sud može izreći trajnu zaštitnu mjeru iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 184.

- (1) Objavljena presuda mora se napisati i otpremiti u roku mjesec dana nakon objave.
- (2) Presudu potpisuju sudac i zapisničar.
- (3) Ovjerovljeni prijepis presude dostavlja se strankama i sudionicima u postupku, osim ako ovim Zakonom nije određeno drukčije (članak 146. stavak 3. i 179. stavak 9.), a okrivljeniku, oštećeniku tužitelju i oštećeniku ako ima pravo žalbe, dostavit će se i uputa o pravu na žalbu.
- (4) Pravomoćna presuda oštećeniku će se dostaviti na njegov zahtjev. U postupku za prekršaj nasilja u obitelji, presuda će se uvijek dostaviti i oštećeniku.
- (5) Posebnim se zakonom može propisati da ovlašten tužitelj pravna osoba s javnim ovlastima kojoj je posebnim zakonom utvrđen status neovisnog regulatora, kada primi nepravomoćnu odluku o prekršaju može je objaviti na svojoj web stranici, uz naznaku da je odluka nepravomoćna. U tom slučaju dužan je objaviti i podnesene redovite pravne lijekove protiv odluke i ishod postupka po pravnim lijekovima. Posebnim se zakonom može propisati kada se iznimno identitet počinitelja prekršaja neće objaviti.
- (6) Kada u postupku dostave nepravomoćne odluke o prekršaju ili u roku za podnošenje pravnog lijeka protiv odluke o prekršaju istekne zakonom propisani rok za zastaru prekršajnog progona, rješenjem će se utvrditi da je nastupila zastara prekršajnog progona i prekršajni postupak obustaviti.

Prilog:

- Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću